

Мана

Поль Марі Верлен

Тиша... Сіра миша
На вечірнім чорнім тлі.
Прошмигнула миша
Й щезла десь в імлі.

Ось і час відбою,
Дзвоник в'язням дзеленчить.
Ось і час відбою,
Можна відпочить.

Спіте, арештанти,
Хай вам сняться гарні сні,
Сніте, арештанти,
Чарами весни!

Розсвітився місяць,
Щось ізбоку захропло...
Розсвітився місяць,
Лле живе сріблО.

Заступила хмара,
Знов настала темнота...
Одступила хмара,
Гульк — уже й світа!

Знов майнула миша,
Вже рожева — ну й мана!
Промайнула миша:
Уставай, шпана!